

Sentencja

Artykuł 11 ust. 1 akapit pierwszy rozporządzenia Komisji (EWG) nr 3665/87 z dnia 27 listopada 1987 r. ustanawiającego wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu refundacji wywozowych do produktów rolnych, zmienionego rozporządzeniem Komisji (WE) nr 2945/94 z dnia 2 grudnia 1994 r., należy interpretować w ten sposób, że w ramach postępowania odwoławczego od decyzji nakładającej sankcję, wydanej na mocy tego przepisu, krajowe urzędy i sądy są uprawnione do badania, czy eksporter złożył wniosek o refundację wyższą od refundacji stosowanej w rozumieniu tego przepisu, mimo że decyzja w sprawie zwrotu, o której mowa w ust. 3 akapit pierwszy tego przepisu uprawomocniła się przed wydaniem decyzji nakładającej sankcję.

(¹) Dz. U. C 228 z 11.9.2004.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 2 maja 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supreme Court) w sprawie Eurofood IFSC Ltd — Enrico Bondi przeciwko Bank of America N.A., Pearse Farell, Official Liquidator, Director of Corporate Enforcement, Certificate/Note holders

(Sprawa C-341/04) (¹)

(Współpraca sądowa w sprawach cywilnych — Rozporządzenie (WE) nr 1346/2000 — Postępowanie upadłościowe — Orzeczenie o wszczęciu postępowania — Główny ośrodek podstawowej działalności — Uznanie postępowania upadłościowego — Porządek publiczny)

(2006/C 143/20)

Język postępowania: angielski

Sąd krajowy

Supreme Court

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Enrico Bondi

Strona pozwana: Bank of America N.A., Pearse Farell, Official Liquidator, Director of Corporate Enforcement, Certificate/Note holders

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Supreme Cour — Wykładnia art. 1, 2, 3, i 16 rozporządzenia Rady (WE) nr 1346/2000 z dnia 29 maja 2000 r. w sprawie postępowania upadłościowego (Dz.U. L 160, str. 1) — Postanowienie powołujące zarządcę tymczasowego przed wydaniem

postanowienia o likwidacji — Możliwość uznania tego postanowienia za orzeczenie wszczynające postępowanie upadłościowe — Sąd właściwy dla wszczęcia postępowania upadłościowego

Sentencja

- 1) Gdy dłużnikiem jest spółka zależna, której siedziba określona w statucie znajduje się w innym państwie członkowskim aniżeli siedziba spółki nadrzędnej, domniemanie sformułowane w art. 3 ust. 1 zdanie drugie rozporządzenia Rady (WE) nr 1346/2000 z dnia 29 maja 2000 r. w sprawie postępowania upadłościowego, zgodnie z którym głównym ośrodkiem podstawowej działalności spółki zależnej jest jej siedziba określona w statucie może zostać obalone jedynie wtedy, gdy obiektywne i możliwe do zweryfikowania przez osoby trzecie kryteria umożliwiają stwierdzenie, że rzeczywista sytuacja jest odmienna niż ta, która wynikałaby z położenia przedsiębiorstwa w miejscu statutowej siedziby spółki. Taka sytuacja może mieć miejsce w szczególności w przypadku spółki, która nie prowadzi żadnej działalności na terytorium państwa członkowskiego, na którym ma swoją statutową siedzibę. Jednakże, jeżeli spółka prowadzi działalność na terytorium państwa członkowskiego, na którym znajduje się jej statutowa siedziba, sama okoliczność, że jej decyzje ekonomiczne są lub mogą być kontrolowane przez spółkę nadrzędną, mającą siedzibę w innym państwie członkowskim, nie jest wystarczająca dla obalenia domniemania ustanowionego w rozporządzeniu.
- 2) Artykuł 16 ust. 1 akapit pierwszy rozporządzenia nr 1346/2000 należy poddać wykładni, zgodnie z którą wszczęcie głównego postępowania upadłościowego przez sąd jednego państwa członkowskiego powinno zostać uznane przez sądy innych państw członkowskich, bez możliwości badania przez te sądy oceny właściwości dokonanej przez sąd państwa wszczęcia postępowania.
- 3) Artykuł 16 ust. 1 akapit pierwszy rozporządzenia należy poddać wykładni, zgodnie z którą orzeczenie o wszczęciu postępowania upadłościowego w rozumieniu tego przepisu stanowi orzeczenie sądu państwa członkowskiego, do którego w związku z niewypłacalnością dłużnika wpłynął wniosek o wszczęcie postępowania określonego w załączniku A do tego rozporządzenia, jeżeli orzeczenie to skutkuje zajęciem majątku dłużnika oraz powołaniem zarządcy określonego w załączniku C do tego rozporządzenia. Zajęcie majątku oznacza utratę przez dłużnika prawa zarządu swoim majątkiem.
- 4) Artykuł 26 rozporządzenia nr 1346/2000 należy poddać wykładni, zgodnie z którą państwo członkowskie może odmówić uznania postępowania upadłościowego wszczętego w innym państwie członkowskim, jeżeli wszczęcie postępowania nastąpiło z wyraźnym naruszeniem prawa podstawowego do bycia wysłuchanym przysługującego jednemu z uczestników tego postępowania.

(¹) Dz.U. C 251 z 9.10.2004.